

1315

USTAWA

z dnia 23 października 2008 r.

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr 196, poz. 1214) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 1:

— lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) banków krajowych, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych — w rozumieniu ustawy — Prawo bankowe,”

— lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.²⁾),”

— lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) jednostek organizacyjnych, które, zgodnie z treścią art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.³⁾), nie są uprawnione do sporządzania uproszczonego bilansu oraz rachunku zysków i strat, z wyjątkiem jednostek samorządu terytorialnego,”

b) w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) oddziały banków zagranicznych w rozumieniu ustawy — Prawo bankowe, o ile nie są uczestnikami systemu gwarantowania środków pieniężnych albo system gwarantowania, w którym uczestniczą, nie zapewnia gwarantowania środków pieniężnych co najmniej w zakresie i w wysokości określonych w ustawie,”

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przejęcie banku — nabycie przedsiębiorstwa prowadzonego przez bank znajdujący się w sytuacji niebezpieczeństwa niewypłacalności lub jego części, a także przejęcie banku na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, wydanej na podstawie przepisów art. 147 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 albo art. 158 ust. 1 lub 3 ustawy — Prawo bankowe.”;

2) art. 2b otrzymuje brzmienie:

„Art. 2b. 1. Oddział banku zagranicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 3 lit. b, jest objęty systemem gwarantowania w zakresie, w jakim system gwarantowania w państwie jego siedziby nie zapewnia wypłaty środków gwarantowanych w granicach określonych w ustawie.

2. Oddział instytucji kredytowej, w rozumieniu ustawy — Prawo bankowe, w przypadku gdy kwota środków gwarantowanych przez system gwarantowania jego państwa macierzystego jest niższa niż określona w ustawie, może, w celu podwyższenia tej kwoty do wysokości określonej ustawą, przystąpić do obowiązkowego systemu gwarantowania.

3. Warunki przystąpienia oddziału instytucji kredytowej, o którym mowa w ust. 2, do systemu gwarantowania określa Zarząd Funduszu w porozumieniu z odpowiednią instytucją wykonującą zadania w zakresie gwarantowania środków w państwie macierzystym instytucji, z zachowaniem zasad systemu gwarantowania określonych w ustawie.”;

3) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Tworzenie, organizacja, zadania, źródła finansowania i nadzór nad działalnością Bankowego Funduszu Gwarancyjnego”;

4) w art. 3:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, w drodze rozporządzenia, mając na uwadze sprawne działanie Funduszu oraz specyfikę jego działalności, nadaje Funduszowi statut, w którym określa szczegółowo jego zadania, sposób organizacji, rodzaje i sposób tworzenia funduszy własnych oraz zasady gospodarki finansowej.”

¹⁾ Ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym dokonała w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. WE L 135, z 31.05.1994).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe oraz ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393, Nr 144, poz. 900 i Nr 171, poz. 1056.

- b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 5, w przypadku stwierdzenia, że zadania Funduszu są wykonywane z naruszeniem prawa, może:
- 1) zażądać usunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie;
 - 2) wnioskować do Rady Funduszu o odwołanie z pełnionej funkcji członka Zarządu Funduszu odpowiedzialnego za powstałe nieprawidłowości.”;
- 5) w art. 4:
- a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Do zadań Funduszu w zakresie gromadzenia i analizowania informacji o podmiotach objętych systemem gwarantowania należy w szczególności opracowywanie analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego.”,
- c) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) kontrola prawidłowości wykorzystania pomocy, o której mowa w pkt 1, oraz monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania banku korzystającego z pomocy finansowej;”,
- d) ust. 2a i ust. 3 otrzymują brzmienie:
- „2a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, zakres i tryb obrotu przez Fundusz wierzytelnościami, o których mowa w ust. 2 pkt 1a, uwzględniając zapewnienie skuteczności udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania.
3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, kierując się koniecznością zapewnienia stabilności systemu bankowego, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe działania Funduszu w zakresie udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania oraz tryb ich wykonania.”;
- 6) art. 6 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 6. 1. Rada Funduszu składa się z przewodniczącego oraz siedmiu członków.
2. Przewodniczącym i członkiem Rady Funduszu może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:
- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 2) posiada wyższe wykształcenie;
 - 3) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
 - 4) posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie bankowości.
3. Przewodniczącemu Rady Funduszu powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.
4. Członków Rady Funduszu powołuje i odwołuje:
- 1) dwóch — minister właściwy do spraw instytucji finansowych;
 - 2) dwóch — Prezes Narodowego Banku Polskiego;
 - 3) jednego — Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;
 - 4) dwóch — Związek Banków Polskich, na zasadach określonych w statucie Funduszu.
5. Za udział w posiedzeniu Rady Funduszu osobom wchodzącym w skład Rady Funduszu przysługuje wynagrodzenie.
6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Funduszu, uwzględniając zakres wykonywanych zadań.
7. Kadencja Rady Funduszu, z zastrzeżeniem art. 17 ust. 5, trwa 3 lata.
8. Kadencja Rady Funduszu jest wspólna.”;
- 7) w art. 7 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego i Prezowski Narodowego Banku Polskiego kwartalnych sprawozdań z działalności Funduszu, nie później niż w terminie 40 dni od ostatniego dnia kwartału roku kalendarzowego, za który zostało sporządzone;
- 3b) przyjmowanie przedstawionego przez Zarząd Funduszu rocznego sprawozdania finansowego Funduszu oraz rocznego sprawozdania z działalności Funduszu;”;
- 8) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:
- „Art. 8. 1. Rada podejmuje uchwały większością głosów przy obecności co najmniej czterech osób wchodzących w jej skład. W przypadku równego rozkładu głosów w głosowaniu decyduje głos przewodniczącego Rady Funduszu.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, w drodze rozporządzenia, ustala regulamin określający organizację pracy oraz zasady i tryb działania Rady Funduszu, uwzględniając realizowane przez Fundusz zadania oraz specyfikę jego działalności.

Art. 9. 1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi pięciu członków, w tym prezes i jego zastępca.

2. Członkiem Zarządu Funduszu może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wyższe wykształcenie;
- 3) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada co najmniej 5-letni staż pracy w bankowości na stanowisku kierowniczym.

3. Zarząd jest powoływany przez Radę Funduszu.

4. Kadencja Zarządu trwa 3 lata od dnia powołania przez Radę Funduszu.

5. Rada Funduszu wybiera prezesa Zarządu Funduszu i jego zastępcę spośród członków Zarządu Funduszu.

6. Członek Zarządu Funduszu, w tym prezes lub jego zastępca, mogą być w każdej chwili odwołani z pełnionej funkcji przez Radę Funduszu.

7. Mandaty członków Zarządu Funduszu wygasają z dniem upływu kadencji Zarządu Funduszu albo z dniem zaistnienia innych okoliczności powodujących wygaśnięcie mandatu członka Zarządu Funduszu, z zastrzeżeniem art. 17 ust. 5.”;

9) w art. 13 uchyla się ust. 3a i 3b;

10) w art. 14 ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty rocznej od aktywów Funduszu Poręczeń Unijnych utworzonego w Banku Gospodarstwa Krajowego oraz od zobowiązań pozabilansowych przypisanych do tego Funduszu.”;

11) w art. 15:

a) pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) środki z dotacji, udzielonych na wniosek Funduszu, z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych;

6) środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski zgodnie z art. 34 ust. 3;”;

b) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) udzielone pożyczki ze środków budżetu państwa;”;

12) w art. 16:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nadwyżka bilansowa Funduszu w danym roku powiększa jego fundusz własny, tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania, z zastrzeżeniem ust. 2a i 2b.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Nadwyżka bilansowa Funduszu może zostać przekazana na fundusz własny, tworzony w celu zapewnienia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego Funduszu oraz wypłat środków gwarantowanych — wyłącznie w celu zwiększenia jego wysokości do kwoty odpowiadającej jego wartości na dzień 31 grudnia 2007 r.

2b. Nadwyżka bilansowa Funduszu może zostać przekazana na fundusz własny, tworzony w celu zapewnienia środków na pokrycie ewentualnych strat bilansowych i na realizację zadań statutowych — wyłącznie w celu zwiększenia jego wysokości do kwoty odpowiadającej 1/3 wartości funduszu własnego, o którym mowa w ust. 2a.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki Funduszu są gromadzone na rachunkach bieżących, wyodrębnionych oraz rachunkach lokat jednodniowych i innych lokat terminowych w Narodowym Banku Polskim. Fundusz może także posiadać rachunki w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A.”;

13) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Roczne sprawozdanie finansowe Fundusz sporządza do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok obrotowy.

2. Sprawozdanie finansowe Funduszu podlega badaniu przez uprawniony, w trybie odrębnych przepisów, podmiot wybrany w drodze przetargu przez Radę Funduszu. Koszt badania ponosi Fundusz.

3. Do dnia 30 czerwca każdego roku Rada Funduszu przedstawia Radzie Ministrów do zatwierdzenia, zaopiniowane przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, sprawozdanie z działalności Funduszu za rok poprzedni i załączone do niego sprawozdanie finansowe, wraz z wynikami badania, o którym mowa w ust. 2.

4. Rada Ministrów zatwierdza albo odmawia zatwierdzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 3, w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku.

5. Odmowa zatwierdzenia przez Radę Ministrów sprawozdania z działalności Funduszu za rok poprzedni jest równoznaczna z wygaśnięciem mandatu wszystkich członków organów Funduszu, z zastrzeżeniem, że pełnią oni swoje funkcje do czasu powołania nowych członków organów Funduszu.
6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do członków organów Funduszu, których kadencji nie dotyczy sprawozdanie z działalności Funduszu, o którym mowa w ust. 3.
7. W zakresie rachunkowości Fundusz stosuje przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, z zastrzeżeniem ust. 8.
8. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady rachunkowości Funduszu, w tym zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej sprawozdania finansowego.”;

14) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

- „Art. 20b. 1. Podmiot objęty systemem gwarantowania, korzystający z pomocy finansowej Funduszu, jest obowiązany udzielać na żądanie Funduszu informacji niezbędnych do wykonywania działań, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 i 4, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących informacji prawem chronionych.
2. Do podmiotu, którego udziały albo akcje zostały nabyte z wykorzystaniem środków pochodzących z pomocy finansowej Funduszu, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

15) w art. 23:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki gwarantowane objęte są obowiązkowym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek bankowy nie później niż w dniu poprzedzającym dzień zawieszenia działalności banku, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych, o ile czynność ta została dokonana przed dniem zawieszenia działalności banku — do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi zgodnie z umową — do dnia spełnienia warunku gwarancji) równowartości w złotych 50 000 euro — w 100 %.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kwota, o której mowa w ust. 1, określa maksymalną wysokość roszczeń deponenta w stosunku do Funduszu, niezależnie od te-

go, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach posiadał środki pieniężne lub z ilu wierzytelności przysługują mu należności w danym banku.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze rozporządzenia, czasowo określić wyższą niż określona w ustawie górną granicę środków gwarantowanych oraz procent środków gwarantowanych, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności systemu bankowego oraz ochronę interesu deponentów.”;

16) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Deponent nie traci prawa do dochodzenia swych roszczeń od banku ponad kwotę określoną w art. 23 ust. 1.”;

17) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Fundusz ochrony środków gwarantowanych jest tworzony w ostatnim sprawozdawczym dniu miesiąca, w którym podmiot objęty systemem gwarantowania uzyskał zezwolenie na rozpoczęcie działalności. W przypadku oddziału instytucji kredytowej przystępującego do systemu gwarantowania, dzień utworzenia funduszu ochrony środków gwarantowanych określa Zarząd Funduszu w trybie określonym w art. 2b ust. 3.”;

18) w art. 34 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w art. 45, i wystąpieniu zagrożenia stabilności systemu bankowego, Narodowy Bank Polski może udzielić Funduszowi kredytu krótkoterminowego, pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia.

4. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, może podwyższyć poziom obciążeń, o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2, stosując stawkę opłaty rocznej do wysokości 0,6 % oraz stawkę funduszu ochrony środków gwarantowanych do wysokości 0,8 %.”;

19) w art. 35 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uwzględnia — w całości lub w części — przy podejmowaniu kolejnych uchwał o przekazaniu syndykowi lub zarządcy kwot na wypłatę środków gwarantowanych.”;

20) w art. 38 ust. 1—5 otrzymują brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek Zarządu Funduszu, przekazuje Funduszowi posiadane informacje o sytuacji podmiotów objętych systemem gwarantowania, które wystą-

piły do Funduszu z wnioskiem o udzielenie pomocy finansowej, w zakresie niezbędnym do oceny planu wykorzystania pomocy Funduszu w celu uzdrowienia gospodarki banku lub połączenia z innym bankiem.

2. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi roczne sprawozdania finansowe banków objętych systemem gwarantowania środków pieniężnych w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania oraz analizy funkcjonowania sektora bankowego.
3. Narodowy Bank Polski oraz Komisja Nadzoru Finansowego przekazują Funduszowi informacje o stanie finansowym podmiotu objętego systemem gwarantowania i podejmowanych w stosunku do niego działaniach na podstawie odrębnych przepisów, w razie powzięcia wiadomości, że w banku powstała strata, groźba jej wystąpienia lub powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności banku.
4. Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji dotyczących podmiotów objętych systemem gwarantowania, mających wpływ na realizację jego zadań, posiadanych przez Narodowy Bank Polski, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Komisję Nadzoru Finansowego i Najwyższą Izbę Kontroli.
5. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 4, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328).";

21) w art. 43 uchyla się ust. 1;

22) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie jest państwową osobą prawną i nie jest jednostką sektora finansów publicznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701) w art. 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Najwyższa Izba Kontroli może kontrolować pod względem legalności i gospodarności działalność jednostek organizacyjnych i podmiotów gospodarczych wykonujących zadania z zakresu funkcjonowania systemów gwarantowania środków pieniężnych i udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania, o których mowa w przepisach o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w zakresie, w jakim wykorzystują one majątek lub środki państwowe lub komunalne oraz wywiązują się z zobowiązań finansowych na rzecz państwa.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁴⁾) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. W przypadku i na warunkach, o których mowa w art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr 196, poz. 1214 i Nr 209, poz. 1315), NBP może udzielać kredytu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40a dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Oddział banku zagranicznego, niebędący podmiotem objętym obowiązkowym systemem gwarantowania w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr 196, poz. 1214 i Nr 209, poz. 1315), informuje — w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach — osoby korzystające z jego usług o swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz o uczestnictwie w systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie ochrony przysługującej ze strony tego systemu, jak również o trybie i warunkach zaspokajania roszczeń, w razie objęcia oddziału postępowaniem upadłościowym albo zagranicznym postępowaniem upadłościowym.

1b. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji o przynależności do systemu gwarantowania i jego podstawowych zasadach funkcjonowania.”;

2) w rozdziale 2a po art. 48n dodaje się art. 48o w brzmieniu:

„Art. 48o. 1. Instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje — w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach — osoby korzystające z jej usług o swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 410.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1583, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 192, poz. 1179.

o uczestnictwie w oficjalnie uznanym systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie ochrony przysługującej ze strony tego systemu, jak również o trybie i warunkach zaspokajania roszczeń przysługujących osobom korzystającym z jej usług, w razie objęcia instytucji zagranicznym postępowaniem upadłościowym.

2. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji o przynależności instytucji kredytowej do systemu gwarantowania i jego podstawowych zasadach funkcjonowania.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. Nr 119, poz. 1252, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, może być udzielona bankowi spółdzielczemu na finansowanie:

- 1) nabycia akcji banku zrzeszającego,
- 2) poniesionych lub planowanych wydatków związanych z łączeniem się banków spółdzielczych, mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa zgromadzonych środków pieniężnych lub poprawę albo ujednoczenie standardów obsługi klientów, a w szczególności na:
 - a) nabycie lub modyfikację programów lub sprzętu informatycznego,
 - b) rozwój lub ujednoczenie technologii bankowej,

c) modyfikację procedur finansowo-księgowych,

d) rozwój lub unifikację produktów i usług bankowych,

- 3) planowanych wydatków o charakterze inwestycyjnym, o których mowa w pkt 2.”;

- 2) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W okresie korzystania z pomocy na cele związane z łączeniem się banków spółdzielczych, o której mowa w art. 35 ust. 3 pkt 2, bank spółdzielczy przeznacza nie mniej niż 80 % nadwyżki bilansowej na zwiększenie funduszu zasobowego lub rezerwowego.”;

- 3) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona do wysokości nie wyższej niż wydatki banku związane z realizacją celów określonych w art. 35 ust. 3.”.

Art. 6. 1. Do Rady Funduszu oraz Zarządu Funduszu działających w dniu wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Kadencja Rady Funduszu powołanej na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów wygasa z dniem 30 czerwca 2009 r.

3. Kadencja Zarządu Funduszu powołanego na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów wygasa z dniem 31 marca 2010 r.

Art. 7. 1. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 2a i 3, art. 6 ust. 6 i art. 8 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

2. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 6 tej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 11, 15 i 16, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 111, poz. 1195, z 2002 r. Nr 141, poz. 1178 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 137, poz. 1303 i Nr 228, poz. 2260, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 344.